

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 31 grudnia 1957 r. Nr 10 Poz. 58 — 67

TREŚĆ:

58.

ZARZĄDZENIE nr 232 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 14 grudnia 1957 r.

w sprawie zasad i trybu opracowania, zatwierdzania dokumentacji technicznej, wykonania i zatwierdzania prototypów oraz dopuszczania do seryjnej produkcji nowych maszyn i urządzeń, których produkcja jest podejmowana w jednostkach organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(Znak: DME/VI-Pr/57)

W wykonaniu uchwały nr 623 Prezydium Rządu z dnia 6 października 1956 r. w sprawie trybu opracowania i zatwierdzania dokumentacji technicznej, wykonania i zatwierdzania prototypów oraz dopuszczania do seryjnych produkcji nowych maszyn i urządzeń, (Mon. Pol. nr 102, poz. 1181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za nowe typy maszyn w rozumieniu niniejszego zarządzenia należy uważać typy maszyn i urządzeń dotychczas w kraju nie produkowanych zwanych dalej maszynami, których produkcja podejmowana jest w jednostkach resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na użytek wewnętrzny resortu.

§ 2. Przy podejmowaniu produkcji nowych typów maszyn obowiązuje podział na dwie grupy A i B, zgodnie z postanowieniami § 1, pkt 2 powołanej uchwały nr 623 Prezydium Rządu z tym, że w rozumieniu niniejszego zarządzenia należy zaliczyć:

— do maszyn grupy „A":

1) podstawowe maszyny i urządzenia budowlane oraz przeznaczone do robót ziemnych, typu ciężkiego i średniego według nomenklatury podanej w instrukcji nr 380 Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, obowiązującej na podstawie okólnika nr 16 Ministra Budownictwa z dnia 7 grudnia 1956 r. w sprawie systemu planowo-zapobiegawczych remontów (Dz. Urz. MB nr 6, poz. 71),

2) podstawowe agregaty, stanowiące wyposażenie technologiczne zakładów produkcji materiałów budowlanych,

3) specjalne środki do transportu sprzętu oraz elementów prefabrykowanych i wielkowymiarowych,

— do maszyn grupy „B" pozostałe maszyny i urządzenia.

§ 4. Do zatwierdzania dokumentacji, o której mowa kumentacji technicznej maszyn, podejmowania produkcji prototypów oraz dopuszczania ich do produkcji seryjnej reguluje instrukcja, stanowiąca załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 4. Do zatwierdzenia dokumentacji, o której mowa w § 7 powołanej uchwały nr 623 Prezydium Rządu, upoważnia się Dyrektora Departamentu Mechaniczno-Energetycznego.

§ 5. 1. Zarządzenie dotyczy produkcji maszyn objętych planem 1957 r. i lat następnych.

2. W przypadku opracowania w 1956 r. całości lub części dokumentacji do wykonania prototypu, przepisy zarządzenia stosują się do etapu opracowania programu prób i badań oraz do dalszych etapów.

§ 6. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:

1) maszyn eksperymentalnych,
2) maszyn jednostkowych, niepowtarzalnych, produkowanych na zamówienie,
3) produkcji maszyn wykonywanej na podstawie dokumentacji, jeżeli zakup nastąpił w porozumieniu z głównym zainteresowanym.

§ 7. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1957 r.

2. Traci moc okólnik nr 2 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 16 stycznia 1956 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla maszyn dotychczas w kraju nieprodukowanych, których produkcja jest podejmowana w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego na użytek wewnętrzny resortu oraz dopuszczania ich do produkcji seryjnej (Biul. M.B.Przem. nr 2, poz. 6).

MINISTER
St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 232 Ministra Budownictwa i Przemysłu Mat. Budowlanych z dnia 14 grudnia 1957 r.

INSTRUKCJA

w sprawie trybu opracowania i zatwierdzania dokumentacji technicznej, wykonania i zatwierdzania prototypów oraz dopuszczania do seryjnej produkcji nowych maszyn i urządzeń.

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Do przystąpienia do produkcji nowych typów maszyn wymagane jest zatwierdzenie dokumentacji technicznej prototypu oraz dokumentacji produkcji seryjnej.

§ 2. Dokumentacja techniczna prototypu nowych maszyn składa się z następujących kolejnych etapów:

1) założenia konstrukcji,
2) projektu szkicowego konstrukcji (wstępnego),
3) projektu technicznego konstrukcji łącznie z ewentualnym projektem roboczym,
4) programu prób i badań, tymczasowych warunków odbioru oraz ewentualnie projektu warunków technicznych.

§ 3. Zatwierdzanie poszczególnych etapów dokumentacji następuje w kolejności jej sporządzania.

§ 4. W uzasadnionych przypadkach za zgodą dyrektora Departamentu Mechaniczno-Energetycznego można zastosować uproszczony tryb opracowania dokumentacji technicznej składającej się co najmniej z następujących etapów:

1) założenia konstrukcji,
2) rozszerzonego projektu wstępnego konstrukcji z rysunkami roboczymi.

§ 5. 1. Dyrektor Departamentu Mechaniczno-Energetycznego jest upoważniony do zatwierdzania dla grupy maszyn „A“ następujących etapów opracowania dokumentacji:

1) założenia konstrukcyjne,
2) projekty wstępne,
3) tymczasowe warunki techniczne odbioru prototypów oraz programy prób i badań prototypów,
4) wyników prób i badań prototypów oraz wniosków dopuszczenia do produkcji seryjnej.

2. Poszczególne etapy dokumentacji wymienione w ust. 1 przedstawione do zatwierdzania, powinny być uprzednio zaopiniowane przez Komisję Oceny Maszyn powołaną w Ministrestwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. (zarządzenie nr 197 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 listopada 1957 r.).

§ 6. Dyrektor zakładu produkcyjnego zatwierdza w porozumieniu z głównymi zainteresowanymi projekt techniczny konstrukcji maszyn grupy „A“ na podstawie zatwierdzonych założeń i zatwierdzenia projektu wstępnego.

§ 7. Dokumentację techniczną pozostałych typów maszyn (grupy „B“) zatwierdza dyrektor właściwego zakładu produkcyjnego.

§ 8. Do opracowania dokumentacji dla maszyn powinien być wyznaczony konstruktor kierujący całokształtem prac projektowo-konstrukcyjnych danej maszyny, zwany dalej „konstruktorem kierującym“.

II. Dokumnetacja wykonania prototypu

§ 9. Założenia konstrukcji powinny być opracowane na podstawie danych wyjściowych otrzymanych od użytkownika i zawierać następujące dane:

1) cel i przeznaczenie konstrukcji,
2) techniczno-ekonomiczne uzasadnienie celowości opracowania konstrukcji,
3) orientacyjnie przewidywane zapotrzebowanie i skalę produkcji,
4) podstawowe dane charakterystyczne:
   a) główne parametry techniczne: wydajność, moc zużycia energii, podstawowe wymiary, ciężar itd.,
   b) zasadnicze schematy kinematyczne i dynamiczne,
   c) własności eksploatacyjne, cechy charakterystyczne obsługi, konserwacji i remontów, przewidywany charakter pracy (ciągły, przerywany) i przewidywany czas pracy maszyny;
5) przewidywany charakter produkcji — seryjność, wskazanie orientacyjne miejsca wykonania przewidywanej produkcji maszyn, wymagania odnośnie dokładności wykonania maszyny, przewidywany park obrabiarkowy lub urządzenia potrzebne do realizacji produkcji,
6) przybliżony koszt wykonania prototypu oraz jednostki maszyn w produkcji seryjnej,
7) porówanie z istniejącymi pokrewnymi konstrukcjami krajowymi i zagranicznymi,
8) źródła, na podstawie których konstrukcja zostanie opracowana.

§ 10. 1. Projekt wstępny (szkicowy) powinien być opracowany na podstawie zatwierdzonych założeń oraz zawierać:

1) opis techniczny maszyny z wyszczególnieniem jej podstawowych parametrów,
2) szkic zestawieniowy maszyny i ważniejszych zespołów,

3) zasadnicze obliczenia, uzasadniające obrane parametry, charakterystyki itp.,
4) schemat kinematyczny lub schemat działania maszyny,
5) wskazanie typowych elementów (zespołów lub części wspólnych z innymi maszynami) oraz podkreślenie założeń do unifikacji lub normalizacji tych elementów,
6) szczegółowe techniczno-ekonomiczne uzasadnienie zamierzonej konstrukcji.

2. Jeżeli to jest możliwe, wykonanie projektu dla bardziej skomplikowanych konstrukcji w kilku alternatywach, ze wskazaniem wad i zalet poszczególnych wariantów.

3. Projekt wstępny powinien być opracowany w taki sposób, aby na jego podstawie można było ustalić prawidłowość i celowość rozwiązania konstrukcyjnego.

§ 11. 1. Projekt techniczny powinien być opracowany na podstawie zatwierdzonego projektu wstępnego oraz zawierać:

1) pełny opis techniczny maszyny i jej szczegółową charakterystykę,
2) rysunki zestawieniowe maszyny oraz rysunki konstrukcyjne wszystkich zespołów i ważniejszych podzespołów,
3) analizę wymiarową ważniejszych części lub grup części na tle ich współpracy w zespołach albo podzespołach uwzględniającą ustalenie właściwych klas pasowań, tolerancji i wymiarów sumowanych,
4) szczegółowe schematy kinematyczne lub schematy działania maszyn wraz z obliczeniami odnośnych parametrów lub charakterystyk,
5) kompletne obliczenia wytrzymałościowe podstawowych elementów,
6) rysunki wykonawcze części o długim cyklu wykonania w szczególności rysunki odlewów i odkuwek,
7) szczegółową specyfikację części z podaniem materiałów i wskazaniem charakteru obróbki podstawowych elementów,
8) omówienie i wyszczególnienie znormalizowanych lub zunifikowanych części, podzespołów lub zespołów zastosowanych w projektowanej konstrukcji,
9) ustalenie schematu obróbki podstawowych części i naświetlenie celowości kooperacji produkcji.

2. Projekt techniczny powinien wskazywać na:

1) celowość wyboru materiałów do wykonania części, zapewnienie właściwej twardości, czystości obróbki, zastosowanie lekkoobrabialnych niedecyfitowych materiałów,
2) racjonalność wyboru metod wykonania (kuciem, spawaniem, odlewaniem itp.),
3) prawidłowość wyboru klas dokładności,
4) dostateczną sztywność części, wykluczającą wibracje podczas obróbki i deformacji przymocowania,
5) prostotę form konstrukcyjnych i łatwość pomiarów, położeń wyjściowych do obróbki, kontroli i montażu,
6) możliwość wykonania części na posiadanych urządzeniach,
7) prawidłowość rozwiązań konstrukcyjnych przewidywanej produkcji.

§ 12. 1. Program prób i badań prototypu powinien ustalać zakres badań, kolejności i rodzaj przewidywanych prób i badań, a w szczególności obejmować:

1) próby mechaniczne do sprawdzenia dokładności i niezawodności pracy maszyny w całości i każdego mechanizmu oddzielnie,
2) próby technologiczne do sprawdzenia regularności, przebiegu procesu technologicznego oraz ustalenia rzeczywistych techniczno-ekonomicznych parametrów maszyny w warunkach natężonej eksploatacji,
3) próby energetyczne do sprawdzenia zużycia energii elektrycznej, cieplnej itp.,
4) sprawdzenie działania urządzeń kontrolno-mierniczych, sterujących lub innych pomocniczych,
5) oględziny dokonywane na podstawie tymczasowej instrukcji,
6) wyszczególnienie urządzeń badawczych ze szkicami ważniejszych urządzeń,
7) sprawdzenie łatwości i bezpieczeństwa obsługi, łatwości montażu i demontażu, zgodności z przepisami bezpieczeństwa i ochrony obsługi,
8) wskazania literatury technicznej lub innej dokumentacji uzasadniającej rodzaje poszczególnych prób albo stanowiącej źródło informacji.

2. Program prób i badań powinien być opracowany w ten sposób, aby na podstawie szczegółowej kontroli eksploatacyjnej można było ustalić zgodność osiągniętych parametrów i charakterystyk z założonymi.

3. Program prób i badań w zależności od charakteru eksploatacji, stopnia skomplikowania, oryginalności konstrukcji itd., może obejmować próby eksperymentalne, fabryczne (u producenta) lub eksploatacyjne.

4. Próby eksploatacyjne w zasadzie stosuje się do skontrolowania specjalnych zagadnień konstrukcyjnych, określenie celowości, zastosowania takiego czy innego zespołu czy elementu, określenia celowości zastosowania takiego czy innego zespołu czy elementu, skontrolowania eksperymentalnego prawidłowości obliczania, wyznaczenia doświadczalnych parametrów nie poddających się obliczeniom, określenia prawidłowości wyboru materiałów, zasad konserwacji. Próby i badania eksperymentalne poszczególnych części i zespołów w określonych przypadkach, ujętych w dokumentacji można wykonywać równolegle z projektowaniem.

5. Tymczasowe warunki odbioru, stanowiące podstawę do odbioru prototypu w zakładzie produkcyjnym po jego wykonaniu, powinny określać zasadnicze wymagania techniczne dla projektowanego prototypu oraz zawierać charakterystykę i podstawowe parametry w zakresie konstrukcyjno-montażowym i eksploatacyjnym.

III. Wykonanie prototypu, próby i badania oraz dopuszczenie do produkcji seryjnej

§ 13. Wprowadzenie zmian konstrukcyjnych w czasie wykonywania prototypu może nastąpić po uzgodnieniu tych zmian z konstruktorem kierującym.

§ 14. Wykonany prototyp przed oddaniem do prób i badań powinien być odebrany protokólarnie, według zatwierdzonych tymczasowych warunków odbioru przez kontrolę techniczną wytwórcy, w obecności konstruktora kierującego lub wyznaczonego przez niego konstruktora.

§ 15. Próby i badania prototypów powinny być dokonywane według przewidzianego w dokumentacji technicznej programu prób i badań, zgodnie z ustalonym harmonogramem i przy współudziale głównych zainteresowanych.

§ 16. Celem prób i badań prototypów jest ocena:

1) sprawności roboczej maszyny jako całości, jej poszczególnych zespołów i części,
2) osiągnięcia założonych wskaźników techniczno-ekonomicznych i eksploatacyjnych, jak wydajność maszyny i jakości otrzymanej produkcji, współczynnik spraw-

ności, zużycie energii, wielkość pobranej mocy, ilość obsługi, doskonałość techniczna w porównaniu z osiągnięciami zagranicznymi, koszty eksploatacyjne itd.
3) prawidłowość wyboru podstawowych parametrów projektowanych,
4) pewności eksploatacyjnej,
5) dogodności w obsłudze i konserwacji,
6) bezpieczeństwa i ochrony obsługi.

§ 17. Wyniki prób i badań powinny być ujęte protokólarnie i zawierać:
1) szczegółowe dane wymienione w § 16,
2) wykaz zmian, które należy wprowadzić do konstrukcji,
3) wniosek o dopuszczenie do produkcji seryjnej (lub serii próbnej) albo uzasadnienie odrzucenia prototypu,
4) wytyczne opracowania warunków technicznych (instrukcji techniczno-ruchowej) w przypadku postawienia wniosku o dopuszczenie do produkcji seryjnej.

IV. Dokumentacja dla produkcji seryjnej

§ 18. Uruchomienie seryjnej produkcji nowych typów maszyn może nastąpić jedynie na podstawie zatwierdzonej „dokumentacji technicznej produkcji seryjnej", opracowanej z uwzględnieniem wniosków, wynikających z prób i badań prototypów.

§ 19. Dokumentację techniczną dla produkcji seryjnej lub serii próbnej zatwierdza dyrektor właściwego zakładu produkcyjnego.

§ 20. 1. Zmiany w dokumentacji technicznej maszyn nie powodujące obniżenia własności eksploatacyjnych, wskaźników ekonomicznych lub podwyższające te własności albo zmieniające na korzyść główne parametry całej konstrukcji zatwierdza dyrektor właściwego zakładu produkcyjnego, jeżeli inaczej nie przewiduje umowa z zamawiającym.

2. Zmiany powodujące obniżenie własności eksploatacyjne lub zmieniające na niekorzyść parametry konstrukcji (jak wydajność, zużycie energii, wymiary, ciężar itp.) oraz zmiany dotyczące zasadniczych rozwiązań konstrukcji powinny być zatwierdzane w trybie przewidzianym do zatwierdzenia dokumentacji technicznej prototypu.

59.

ZARZĄDZENIE nr 245 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 grudnia 1957 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych.

(Znak: TE-11/1/2/57)

Na podstawie art. 12 pkt 1 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się jako normy resortowe w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — uprzednio ustanowione jako normy resortowe Ministra Budownictwa Miast i Osiedli: **w zakresie materiałów i elementów instalacyjnych:**

1. RN-57/MB-2201 (poprzedni numer RN-56/MBMO-2052). Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Płaszcze.
2. RN-57/MB-2202 (poprzedni numer RN-56/MBMO-2053). Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Głowice.
3. RN-57/MB-2203 (poprzedni numer RN-56/MBMO-2054). Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Uszczelnienia płaskie.
4. RN-57/MB-2204 (poprzedni numer RN-56/MBMO-2055). Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe. Wężownice.
5. RN-57/MB-2205 (poprzedni numer RN-56/MBMO-2056). Przygotowanie wody ciepłej. Wymienniki ciepła paro-wodne przeciwprądowe.

§ 2. Przedsiębiorstwa produkujące i stosujące wymienniki ciepła określone normami wymienionymi w § 1 zobowiązuje się do zgłaszania Ministerstwu w okresie do dnia 1 kwietnia 1959 r. swych spostrzeżeń i wątpliwości, jakie mogą powstać przy stosowaniu powyższych norm, ewentualnie z konkretnymi wnioskami co do konieczności wprowadzenia w nich zmian.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

60.

ZARZĄDZENIE nr 247 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 24 grudnia 1957 r.

w sprawie weryfikacji kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w biurach projektów.

(Znak: ZP/3/57)

W związku z zarządzeniem nr 25 Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 24 września 1957 r. w sprawie ramowego określenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w biurach projektów, po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Biura projektów i biura konstrukcyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz biura projektów podległe radom narodowym, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór, przeprowadzą weryfikację kwalifikacji zawodowych zatrudnionych pracowników według zasad ustalonych w zarządzeniu nr 25 Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 24 września 1957 r. w sprawie ramowego określenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w biurach projektów.

§ 2. Weryfikację, o której mowa w § 1, przeprowadzą komisje weryfikacyjne, sposób powoływania których i tryb pracy określa instrukcja, stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Pracownicy biur projektów określonych w § 1 niniejszego zarządzenia, którzy nie posiadają uprawnień budowlanych, o których mowa w § 6 powołanego we wstępie

zarządzenia, powinni uzyskać takie uprawnienia w terminie do dnia 31 grudnia 1959 r.

§ 4. 1. Weryfikację należy ukończyć do dnia 28 lutego 1958 r.

2. Po ukończeniu weryfikacji dyrektorzy biur projektów, określonych w § 1, dokonają przeniesień pracowników na odpowiednie stanowiska zgodnie z ustalonymi przez komisje weryfikacyjne kwalifikacjami, z równoczesną zmianą wynagrodzeń odpowiednio do nowo objętych stanowisk, z zachowaniem obowiązującego terminu wypowiedzenia tak, aby pracownicy nowe wynagrodzenia otrzymali najpóźniej od dnia 1 czerwca 1958 r.

3. W uzasadnionych przypadkach, po pozytywnym zaopiniowaniu przez właściwą organizację fachową na stanowisku asystenta i starszego asystenta mogą być zatrudnieni przez okres dwóch lat pracownicy, którzy nie posiadają wykształcenia, przewidzianego w § 2 pkt 1 i 2 powołanego na wstępie zarządzenia.

4. W wyjątkowych przypadkach dyrektor biura może wystąpić do Ministra z wnioskiem o pozostawienie na zajmowanym stanowisku pracowników posiadających według ustaleń komisji wykształcenie lub praktykę nie odpowiadającą wymaganiom przewidzianym dla danego stanowiska.

Imienny wniosek powinien być uzasadniony i wniesiony do Ministra za pośrednictwem Departamentu Zatrudnienia i Płac przez właściwą dla danego biura jednostkę nadzorującą.

5. Odwołanie pracownika od orzeczenia komisji biura do właściwej komisji II instancji wstrzymuje wykonanie postanowienia ust. 1 do czasu wydania decyzji.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 1957 r.

MINISTER
wz. **W. Piróg**

Załącznik do zarządzenia nr 247 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 grudnia 1957 r.

INSTRUKCJA

w sprawie powołania i trybu pracy komisji do przeprowadzenia weryfikacji kwalifikacji zawodowych pracowników biur projektów i biur konstrukcyjnych.

§ 1. 1. Dla przeprowadzenia weryfikacji kwalifikacji zawodowych pracowników biur projektów, o których mowa w § 1 zarządzenia, zwanych dalej biurami, działać będą komisje weryfikacyjne zwane dalej komisjami:

1) w Departamencie Inwestycji — komisja powołana przez właściwego Podsekretarza Stanu do przeprowadzenia w biurach bezpośrednio podległych Ministrowi weryfikacji zawodowych dyrektorów tych biur, ich zastępców oraz członków komisji działających w biurach,

2) w centralnych zarządach nadzorujących biura — komisje powołane przez dyrektorów centralnych zarządów do przeprowadzenia weryfikacji kwalifikacji zawodowych dyrektorów biur, ich zastępców oraz członków komisji działających w biurach,

3) w biurach, o których mowa w § 1 zarządzenia — komisje powołane przez dyrektorów biur do przeprowadzenia weryfikacji kwalifikacji zawodowych pracowników danego biura.

2. Komisje wymienione w pkt 1) i 2) są równocześnie instancją odwoławczą od orzeczeń komisji wymienionych w pkt 3).

3. Od orzeczeń komisji wymienionych w pkt 1) i 2) wydanych w pierwszej instancji służy zainteresowanemu odwołanie do Ministra.

§ 2. 1. W skład komisji wchodzą:

1) W Departamencie Inwestycji:
   a) dyrektor Departamentu Inwestycji lub jego zastępca — jako przewodniczący,
   b) pracownicy Departamentu Inwestycji w zależności od specjalności weryfikowanych pracowników wyznaczeni przez Dyrektora Departamentu Inwestycji,
   c) przedstawiciel Centralnego Zarządu Projektowania wyznaczony przez dyrektora Centralnego Zarządu Projektowania,
   d) przedstawiciel rzeczowo właściwej organizacji zawodowo-technicznej wyznaczony przez jej Zarząd Główny (Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Stowarzyszenia Architektów itp.),

2) w centralnym zarządzie:
   a) dyrektor centralnego zarządu lub jego zastępca — jako przewodniczący,
   b) przedstawiciele poszczególnych komórek organizacyjnych centralnego zarządu, w zależności od specjalności weryfikowanych pracowników, wyznaczeni przez dyrektora centralnego zarządu,
   c) przedstawiciel Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Stowarzyszenia Architektów itp.,
   d) przedstawiciel Prezydium właściwej Rady Narodowej przy weryfikowaniu kwalifikacji zawodowych dyrektorów, ich zastępców i członków komisji biur podległych radom narodowym, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór.

3) W biurach, o których mowa w § 1 zarządzenia:
   a) dyrektor lub jego zastępca — jako przewodniczący,
   b) główny specjalista danej specjalności,
   c) przedstawiciele poszczególnych komórek funkcjonalnych biura w zależności od specjalności weryfikowanych pracowników, wyznaczeni przez dyrektorów biur,
   d) przedstawiciel rzeczowo właściwej organizacji technicznej jak Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Stowarzyszenia Architetków itp. wyznaczony przez ich zarząd okręgowy (wojewódzki),
   e) przedstawicel rady zakładowej biura,
   f) przedstawiciel prezydium właściwej rady narodowej w biurach podległych bezpośrednio radom narodowym, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór, wyznaczony przez przewodniczącego prezydium.

2. W pracach komisji, o których mowa w ust. 1 pkt 2) instrukcji bierze również udział w charakterze członka komisji przedstawiciel Centralnego Zarządu Projektowania, wyznaczony przez dyrektora Centralnego Zarządu Projektowania.

§ 3. 1. Komisje przeprowadzą weryfikację zgodnie z postanowieniami zarządzenia, przy czym prace weryfikacyjne powinny być ukończone w terminach:

a) do dnia 15 stycznia 1958 r. — jeżeli chodzi o komisję w centralnych zarządach i Departamencie Inwestycji,
b) do dnia 28 lutego 1958 r. — jeżeli chodzi o komisje biur projektów.

2. Komisje w Departamencie Inwestycji i centralnych zarządach rozpatrzą odwołania od orzeczeń komisji w biurach i wydadzą orzeczenia w terminie do dnia 31 marca 1958 r.

§ 4. 1. Weryfikacje kwalifikacji zawodowych należy przeprowadzić w stosunku do wszystkich pracowników biur zajmujących stanowiska, do zajmowania których wymagane są kwalifikacje wyszczególnione w powoływanym na wstępie zarządzeniu.

2. Nowoprzyjęci do pracy pracownicy powinni odpowiadać kwalifikacjom wymaganym do zajmowania danego stanowiska. Za sprawdzenie kwalifikacji zawodowych przyjętych po dniu 31 grudnia 1957 r. pracowników — odpowiedzialny jest dyrektor biura.

3. Weryfikacje kwalifikacji zawodowych pracowników należy przeprowadzić na podstawie oryginalnych dokumentów lub uwierzytelnionych odpisów z tych dokumentów.

4. Pracownicy, którzy utracili na skutek działań wojennych wymagane dokumenty, stwierdzające ich kwalifikacje zawodowe, powinni w terminie do dnia 15 stycznia 1958 r. przedstawić dokumenty uzyskane w trybie dekretu z dnia 7 lipca 1955 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw ukończenia nauki (Dz. U. nr 27, poz. 164).

5. W przypadku braku wymaganego czasu do zaliczenia praktyki zawodowej, rozpoczęty kwartał może być zaliczony jako pełny kwartał.

6. Dokumenty (oryginały lub uwierzytelnione odpisy) przedłożone komisji powinny pozostać w aktach personalnych pracownika.

7. Z czynności swoich komisja sporządza protokół, który podpisują wszyscy obecni na posiedzeniu członkowie. Ponadto komisja sporządza dla każdego zweryfikowanego pracownika kartę weryfikacyjną, w której należy podać:

a) imię i nazwisko pracownika oraz rok urodzenia,
b) określenie dokumentów, na podstawie których dokonano weryfikcji,
c) stwierdzenie, że przedstawione dokumenty są wystarczające lub niewystarczające do przeprowadzenia weryfikacji kwalifikacji zawodowych pracownika,
d) dowody stwierdzające odbycie praktyki zawodowej,
e) stwierdzenie, że kwalifikacje pracownika odpowiadają lub nie odpowiadają wymaganiom zarządzenia.

8. Opinie, o których mowa w § 1, ust. 3, § 2 ust. 3 i § 3 ust. 3 powołanego na wstępie zarządzenia nr 25 Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury — wydają zarządy kół organizacji zawodowo-technicznych działających w biurach jeżeli otrzymają w tym zakresie upoważnienie okręgowego zarządu tej organizacji; w razie braku określonego wyżej upoważnienia, opinię wydaje zarząd wojewódzki (okręgowy) właściwej organizacji wymienionej wyżej.

9. Na podstawie otrzymanej opinii, o której mowa w ust. 8, komisje przeprowadzają weryfikację pracowników określonych w ust. 8.

§ 5. 1. Przy zaliczaniu praktyki zawodowej pracownikom biur projektów należy uznawać praktykę zawodową odbytą po uzyskaniu dyplomu ukończenia studiów technicznych.

W wyjątkowych przypadkach można zaliczyć praktykę zawodową odbytą przed uzyskaniem dyplomu ukończenia studiów technicznych, po odpowiednim zaopiniowaniu przez zawodowe organizacje techniczne, o których mowa w § 4 ust. 8 instrukcji.

2. Za podstawę do ustalenia praktyki budowlanej z tytułu nadzoru autorskiego należy uznać wykonywane w tym zakresie prace za podstawie:

a) zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie trybu wykonywania i kontroli nadzoru autorskiego sprawowanego przez biura projektowe podległe Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli (Dz. Urz. MBIO nr 7, poz. 73),
b) zarządzenia nr 35 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 lutego 1952 r. w sprawie trybu i kontroli sprawowania nadzoru autorskiego nad wykonaniem robót inwestycyjnych (Biul. MBPrzem. nr 3, poz. 15),
c) zarządzenia nr 199 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 5 marca 1952 r. w sprawie trybu i kontroli nadzoru autorskiego nad inwestycjami.

3. Zaliczenie wykonania nadzoru autorskiego następuje na podstawie przedłożonych zaświadczeń.

§ 6. Komisje w biurach opierają w zasadzie swoją pracę na podstawie znajdujących się dokumentów w aktach personalnych. W przypadku braku w aktach personalnych dokumentów, dyrektor biura wzywa pracownika do złożenia w wyznaczonym terminie dokumentów stwierdzających jego kwalifikacje zawodowe, potrzebne w myśl zarządzenia do zweryfikowania go na zajmowanym stanowisku. Niezłożenie w wyznaczonym terminie odpowiedniego dokumentu przez pracownika, należy uważać za brak udowodnienia potrzebnych kwalifikacji.

§ 7. 1. Od orzeczeń komisji w biurze przysługuje pracownikowi odwołanie do właściwej komisji II instancji, działającej w Departamencie Inwestycji lub centralnym zarządzie.

2. Odwołanie powinno być złożone dyrektorowi biura w terminie 14-dniowym od dnia otrzymania orzeczenia przez stronę zainteresowaną i przesłane do właściwej komisji II instancji najpóźniej do dnia 20 marca 1958 r. Po tym terminie odwołania nie będą rozpatrywane.

§ 8. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych określonych w § 1, pkt 1 i 2 zlecą przeprowadzenie w terminie do dnia 31 marca 1958 r. wyrywkowej kontroli prawidłowości wykonania weryfikacji kwalifikacji zawodowych pracowników podporządkowanych im biur.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości dokonanej weryfikacji dyrektorzy o których mowa w ust. 1 zarządzą przeprowadzenie ponownej weryfikacji pracownika lub zespołu pracowników przez komisje przewidziane do rozpatrywania odwołań.

61.

ZARZĄDZENIE nr 274 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 27 grudnia 1957 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych.

(Znak: TE-11/1/2/57)

Na podstawie artykułu 12 Dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. nr 15, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się jako normy resortowe w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

w zakresie dokumentacji i projektowania

1. RN-57/BM-0001 Rysunek techniczny konstrukcji stalowych.

w zakresie robót budowlanych i ich odbioru

2. RN-57/MB-3101 Tynki sgraffito. Warunki techniczne wykonania.
3. RN-57/MB-3102 Tynki nakrapiane. Warunki techniczne wykonania.
4. RN-57/MB-3103 Tynki cyklinowane. Warunki techniczne wykonania.
5. RN-57/MB-3104 Tynki zmywane. Warunki techniczne wykonania.
6. RN-57/MB-3105 Tynki kamieniarskie. Warunki techniczne wykonania.
7. RN-57/MB-3106 Stiuki. Warunki techniczne wykonania.
8. RN-57/MB-3428 Roboty malarskie budowlane lakierem i emalią. Warunki techniczne wykonania.
9. RN-57/MB-2752 Roboty palowe. Warunki techniczne wykonania.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1958 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

62.

ZARZĄDZENIE nr 280 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 grudnia 1957 r.

w sprawie kontroli jakości produkcji w jednostkach produkcyjnych przemysłu materiałów budowlanych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

(Znak: TE.5.100/57)

Na podstawie uchwały nr 440 Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1957 r. w sprawie kontroli jakości artykułów wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 89, poz. 531) oraz w celu zapobieżenia produkowaniu i wprowadzaniu do obrotu wyrobów nie odpowiadających normom lub o niższej jakości niż normalnie przyjęta w obrocie, jak również w celu podniesienia jakości wyrobów, zarządza się, co następuje:

§ 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zorganizują kontrolę jakości produkcji w jednostkach przez siebie zarządzanych, dostosowując organizację i zakres czynności kontroli jakości produkcji do potrzeb przedsiębiorstwa.

§ 2. Do obowiązków kontroli jakości produkcji i laboratoriów należy: kontrola surowców, paliw i materiałów pomocniczych, używanych do produkcji, kontrola międzyoperacyjna i wyrobów gotowych, zgodnie z obowiązującymi normami i inną dokumentacją techniczną oraz kontrola opakowania i magazynowania.

§ 3. 1. Wyprodukowane przez przedsiębiorstwa artykuły, przeznaczone do obrotu towarowego, powinny być sprawdzone pod względem jakości i zaopatrzone w odpowiednie znaki kontrolne.

2. W przypadkach, w których indywidualne znakowanie artykułów jest ze względów technicznych niemożliwe, np. artykuły sypkie (cement, wapno) lub masowe (cegła), należy indyiwidualne znaki kontrolne zastąpić świadectwami jakości lub atestami na całą partię wysyłanego towaru.

§ 4. 1. Za jakość produkcji odpowiedzialnym jest w przedsiębiorstwie (zakładzie produkcyjnym) główny inżynier (kierownik produkcji) oraz pracownicy nadzorujący proces technologiczno-produkcyjny, jak również pracownicy służby kontroli jakości produkcji — każdy w swoim zakresie.

2. W każdym przypadku stwierdzenia nieodpowiedniej jakości produkcji oraz braków i zgłoszenia przez odbiorców uzasadnionych reklamacji, należy w stosunku do winnych wyciągnąć odpowiednie konsekwencje, a w przypadkach świadczących o złej woli, niedbalstwie lub świadomej kwalifikacji wyrobów niezgodnie z obowiązującymi normami i warunkami technicznymi odbioru, dyrektor przedsiębiorstwa lub jednostka nadrzędna obowiązani są stosować sankcje we własnym zakresie lub kierować sprawę na drogę postępowania karnego.

§ 5. Na podstawie niniejszego zarządzenia centralne zarządy opracują zakres i tryb wykonywania kontroli jakości produkcji w nadzorowanych przez siebie przedsiębiorstwach. Projekt instrukcji należy uzgodnić z Departamentem Technologii Produkcji Materiałów Budowlanych.

§ 6. Zagadnienia kontroli jakości produkcji należą w Centrali Ministerstwa do kompetencji Departamentu Technologii Produkcji Materiałów Budowlanych i Zarządu Techniki. Zasady współpracy pomiędzy tymi komórkami organizacyjnymi ustalą zainteresowani dyrektorzy.

§ 7. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1) Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego nr 857 z dnia 20 sierpnia 1951 r. w sprawie zasad zgłaszania reklamacji jakościowych,
2) Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego nr 398 z dnia 31 maja 1952 r. w sprawie umieszczania znaków KT,
3) Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego nr 640 z dnia 20 października 1952 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień i obowiązków służby kontroli technicznej,
4) Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego nr 693 z dnia 20 grudnia 1952 r. w sprawie etatów dla komórek kontroli technicznej,
5) Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego nr 28 z dnia 23 stycznia 1953 r. w sprawie podniesienia jakości szkła opakowaniowego,
6) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 28 z dnia 18 marca 1953 r. w sprawie wzmożenia walki z produkcją złej jakości,
7) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 21 z dnia 4 maja 1953 r. w sprawie wynagradzania pracowników kontroli technicznej,
8) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 152 z dnia 25 czerwca 1953 r. w sprawie etatów dla komórek kontroli technicznej,
9) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 88 z dnia 7 maja 1953 r. w sprawie organizacji międzyoperacyjnej kontroli technicznej, oraz ostatecznej kontroli jakości wyrobów ceramiki budowlanej,

10) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 180 z dnia 15 lipca 1953 r. w sprawie wzmożenia kontroli odbioru surowców, materiałów pomocniczych i paliw,
11) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 203 z dnia 15 września 1953 r. w sprawie zorganizowania kontroli nad właściwym sposobem skompletowania, opakowania, magazynowania i załadowania wyrobów,
12) Zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego nr 591 z dnia 17 września 1952 r. w sprawie zabezpieczenia wykonania planów gospodarczych,
13) Pismo Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 17 lipca 1953 r. w sprawie analizy powstawania braków,
14) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 220 z dnia 9 października 1953 r. w sprawie zmiany zarządzenia nr 203,
15) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 80 z dnia 15 kwietnia 1954 r. w sprawie organizacji międzyoperacyjnej kontroli technicznej, oraz ostatecznej kontroli jakości wyrobów ceramiki budowlanej,
16) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 1 z dnia 23 stycznia 1954 r. w sprawie podnoszenia poziomu pracy służby kontroli technicznej,
17) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 2 z dnia 4 lutego 1954 r. w sprawie wniosków na premie,
18) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 3 z dnia 12 listopada 1954 r. w sprawie wzmożenia walki z produkcją złej jakości,
19) Zarządzenie Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 1 z dnia 7 stycznia 1955 r. w sprawie wzmożenia kontroli jakości produkcji,
20) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 1 z dnia 23 kwietnia 1955 r. w sprawie wniosków z odprawy kierowników kontroli technicznej,
21) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 2 z dnia 25 kwietnia 1955 r. w sprawie parametralnej kontroli międzyoperacyjnej,
22) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 3 z dnia 27 kwietnia 1955 r. w sprawie wprowadzenia i stosowania norm technicznych,
23) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 4 z dnia 18 maja 1955 r. w sprawie badań jakości paliw,
24) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 5 z dnia 24 maja 1955 r. w sprawie nieodpowiedniej jakości olejów i smarów używanych do konserwacji maszyn,
25) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 6 z dnia 1 sierpnia 1955 r. w sprawie uregulowania zakresu produkcji artykułów powszechnego użytku i odpadów,
26) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 7 z dnia 5 sierpnia 1955 r. w sprawie dokonywania analizy kwartalnej,
27) Pismo Okólne Wydziału Kontroli Technicznej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 8 z dnia 3 grudnia 1955 r. w sprawie wniosków z odprawy i uchwały Kolegium.

3. Zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego nr 713 z dnia 9 lipca 1951 r. i nr 900 z dnia 18 października 1951 r. w sprawie wynagradzania technicznych pracowników zatrudnionych w komórkach kontroli technicznej, obowiązują na okres przejściowy w tych jednostkach produkcyjnych, w których nie nastąpiła dotychczas regulacja płac.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

63.

ZARZĄDZENIE nr 281 MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 grudnia 1957 r.

uchylające zarządzenie z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie udzielenia przedsiębiorstwu „Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych" uprawnień do sporządzania dokumentacji kosztorysowej.

(Znak: L. dz. FE/K/6/57)

§ 1. Uchyla się zarządzenie nr 59 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie udzielenia przedsiębiorstwu „Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych" uprawnień do sporządzania dokumentacji kosztorysowej (Biul. MBPrzem. nr 12, poz. 76).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 roku.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

64.

OKÓLNIK nr 31 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 grudnia 1957 r.

w sprawie konserwacji odzieży roboczej i ochronnej.

(Znak: GI-BHP/VI/101/57)

W celu ustalenia jednolitych zasad wypłacania ekwiwalentu pieniężnego za naprawę i pranie przez pracowników we własnym zakresie przydzielonej im odzieży roboczej, poleca się, co następuje:

§ 1. 1. Zgodnie z pkt 7 protokółów dodatkowych z dnia 8 lipca 1957 r. do układów zbiorowych pracy, dotyczących tabeli norm odzieży roboczej i ochronnej — zakład pracy jest zobowiązany zorganizować własnym kosztem naprawę i pranie odzieży roboczej pracowników.

2. Usługi powyższe powinny być wykonane przez warsztaty naprawcze i pralnie zakładu pracy, a w przypadku ich braku — przez odpowiednie uspołecznione punkty usługowe.

3. Ustalenia niniejsze mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przedsiębiorstw budowlano-

montażowych i przemysłu materiałów budowlanych podległych prezydiom rad narodowych, nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. Jeżeli zakład pracy nie może zapewnić pracownikom naprawy odzieży roboczej we własnych komórkach usługowych lub w uspołecznionych punktach usługowych (np. z powodu braku ich w danej miejscowości, dużej odległości od miejsca pracy itp.) — wówczas należy wypłacać pracownikom ekwiwalent pieniężny w wysokości 15 złotych miesięcznie za pranie i naprawę odzieży przez nich we własnym zakresie.

§ 3. 1. Ekwiwalent, o którym mowa w § 2, będzie wypłacany pracownikom pod warunkiem, że przydzielona im odzież robocza utrzymywana będzie w czsytości i stanie zdatnym do użytku.

2. Oględzin odzieży, użytkowanej przez pracowników, dokonuje raz w miesiącu komisja, powołana przez dyrektora (kierownika) zakładu pracy w porozumieniu z Radą Zakładową.

3. Ekwiwalent jest wypłacany na podstawie wyniku oględzin komisji.

§ 4. 1. Wypłata ekwiwalentu pieniężnego za naprawę i pranie odzieży roboczej powinna być dokonywana ze środków obrotowych przedsiębiorstwa.

2. Wypłaty z tytułu ekwiwalentu nie mogą wpływać na pogorszenie ustalonych dla przedsiębiorstwa zadań w zakresie akumulacji.

3. Ekwiwalent pieniężny za naprawę i pranie odzieży roboczej nie podlega opodatkowaniu.

§ 5. 1. Odzież, stanowiąca ochronę przed używanymi lub wytwarzanymi w toku procesu technologicznego materiałami lub substancjami drażniącymi, żrącymi, trującymi, np. pakiem, smołą, farbami itp., powinna być prana w każdym przypadku wyłącznie we własnych pralniach lub uspołecznionych punktach, specjalnie do tego celu przystosowanych.

2. Odzież określona w ust. 1. nie może być prana i naprawiana przez pracowników we własnym zakresie ze względu na rodzaj tkaniny, z której jest wykonana lub nasycenie jej w czasie użytkowania substancjami szkodliwymi dla zdrowia, bądź też ze względu na szkodliwe dla zdrowia środki chemiczne, używane do prania.

§ 6. 1. Okólnik obowiązuje od dnia 1 lipca 1957 roku.

2. Jednocześnie traci moc okólnik nr 10 Ministra Budownictwa z dnia 12 września 1956 roku w sprawie konserwacji odzieży roboczej i ochronnej (Dz. U. M. B. nr 1, poz. 20).

MINISTER
St. Pietrusiewicz

65.

PISMO OKÓLNE nr 38 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 9 grudnia 1957 r.

w sprawie unieważnienia normy RN-57/MB-0376.

(Znak: TE-11/1/2/57)

Zarządzeniem nr 203 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 listopada 1957 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 9, poz. 54) unieważniona została norma resortowa RN-57/MB-0376 „Kafary z młotem spalinowym"

Postanowienia wymienionej normy znalazły wyraz w projektach norm państwowych dotyczących kafarów w budownictwie hydrotechnicznym:

PN-58/B-02551 „Budownictwo hydrotechniczne. Kafary. Zasadnicze określenia i klasyfikacja",

PN-58/B-02552 „Budownictwo hydrotechniczne. Kafary. Wielkośćci podstawowe".

W związku z powyższym Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zawiadamia, że do czasu ustalenia i ogłoszenia drukiem tych norm należy poczynając od dnia 1 stycznia 1958 r. stosować zasady przyjęte w wymienionych wyżej projektach.

DYREKTOR
ZARZĄDU TECHNIKI
M. Rzędowski

66.

PISMO OKÓLNE nr 40 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 13 grudnia 1957 r.

w sprawie ewidencji księgowej oraz finansowania elementów baraków składanych.

(Znak: KS-1/D-1a/57)

Niezmontowane elementy baraków składanych ujmowane były dotychczas pod względem finansowania i ewidencji księgowej — jako środki trwałe, a przy fakturowaniu robót budowlano-montażowych w cenniku na urządzenie placu budowy — jako środki obrotowe, co powodowało wykazywanie w tej części robót budowlano-montażowych niewłaściwych wyników.

W celu uzyskiwania przez przedsiębiorstwo właściwych wyników robót, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Księgowości w porozumieniu z Departamentem Finansowo-Ekonomicznym Ministerstwa Finansów ustala, co następuje:

1. Elementy baraków składanych, zarówno zakupione nowe, zmagazynowane przed zmontowaniem, jak i elementy uzyskane z rozbiórki baraków likwidowanych, stanowią zapas materiałowy.

2. Zakup nowych elementów barakowych finansowany jest ze środków obrotowych przedsiębiorstwa budowlano-montażowego.

3. Pobrane do montażu z magazynu elementy barakowe nowe oraz używane, uzyskane z likwidacji baraków, należy zaliczać w produkcji budowlano-montażowej jako koszty materiałowe.

4. Baraki montowane z elementów składanych, stosownie do zarządzenia nr 165 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1957 r. w sprawie planowania i realizacji nakładów na zaplecze techniczno-gospodarcze i socjalno-bytowe przedsiębiorstw budowlano-montażowych (Mon. Pol. nr 61, poz. 373), stanowią obiekty trwałe, jeżeli zaliczone zostały jako zaplecze stałe lub półstałe.

Baraki zaliczone do obiektów tymczasowych, podlegają ewidencji na koncie 114 „Tymczasowe budynki i urządzenia budowy".

5. Sposób ewidencji księgowej nakładów i realizacji zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego według zasad powołanego w ust. 4 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów zostanie uregulowany odrębnie.

6. W wyniku podanych w niniejszym piśmie ustaleń przedsiębiorstwa dokonają pod datą 1 stycznia 1958 r. przekwalifikowania remanentu na ten dzień elementów baraków niezmontowanych, ze środków trwałych do środków obrotowych w sposób przewidziany w komentarzu do branżowego planu kont (w korespondencji z kontem 031).

7. Przedsiębiorstwa powinny zabezpieczyć przed kradzieżą i niewłaściwą gospodarką tak elementy baraków uzyskane z rozbiórki jak elementy nowe.

8. Podane w niniejszym piśmie ustalenia należy stosować od dnia 1 stycznia 1958 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Wojciechowski

67.

PISMO OKÓLNE nr 41 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 18 grudnia 1957 r.

w sprawie dokonywania odpisów amortyzacyjnych i umorzenia od wartości środków trwałych nieczynnych.

(Znak: KS-I/C-100/57)

W związku z niejednolitym postępowaniem przedsiębiorstw resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych przy obliczaniu odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych nie będących w eksploatacji, do czasu uregulowania tego zagadnienia w skali ogólnokrajowej, Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Księgowości ustala następującą zasadę:

1. Przedsiębiorstwa dokonują odpisów amortyzacyjnych i umorzenia również od wartości środków trwałych nieczynnych.

2. Do środków trwałych nieczynnych zalicza się między innymi obiekty:

1) trwale nieczynne (np. siłownie zapasowe),
2) stanowiące rezerwę awaryjną,
3) wycofane z eksploatacji dla przeprowadzenia remontów bieżących, średnich i kapitalnych,
4) czasowo nieużytkowane na skutek przestojów.

3. Odpisy amortyzacyjne i umorzenie środków trwałych nieczynnych powinno być dokonywane według normalnej stopy procentowej.

4. Zasady, o której mowa w ust. 1, nie należy stosować w odniesieniu do środków:

1) trwałych w zapasie (nie będących w eksploatacji),
2) trwałych nie nadających się do zmontowania na stanowiskach pracy bez prac przygotowawczych,
3) postawionych w stan likwidacji.

5. Powyższe ustalenia należy stosować począwszy od dnia 1 stycznia 1958 r.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Wojciechowski

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 59 z 7.XII.57 r. **poz.** 322 rozporządzenie Ministra Finansów z 16.XI.57 r. w sprawie odstąpienia od hipotecznego zabezpieczenia niektórych należności Państwa z tytułu pożyczek udzielonych na finansowanie budownictwa mieszkaniowego oraz z tytułu ceny sprzedaży nieruchomości.

W nr 61 z 27.XII.57 r. **poz. 329** ustawę z 13.XII.57 r. o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Ludowej;
poz. 330 ustawę z 13.XII.57 r. o Najwyższej Izbie Kontroli.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 88 z 20.XI.57 r. **poz. 522** uchwałę Rady Ministrów nr 423 z 9.XI.57 r. w sprawie obsługi prawnej powiatowych rad narodowych oraz niektórych miejskich i dzielnicowych rad narodowych;

poz. 524 uchwałę Rady Ministrów nr 427 z 9.XI.57 r. w sprawie poboru opłaty elektryfikacyjnej przez inkasentów Zakładu Zbytu Energii Elektrycznej.

W nr 89 z 22.XI.57 r. **poz. 529** uchwałę Rady Ministrów nr 419 z 9.XI.57 r. w sprawie gospodarowania stalą;

piz. 532 zarządzenie Ministra Finansów z 4.XI.57 r. w sprawie ustalenia właściwości banków w zakresie finansowania inwestycji.

W nr 90 z 25.XI.57 r. **poz. 536** zarządzenie Ministra Finansów z 15.XI.57 r. zmieniające zarządzenia z 14.I.57 r. w sprawie środków, jakie mogą być przeznaczone na inwestycje pozalimitowe, kierunków nakładów realizowanych jako inwestycje pozalimitowe oraz zasad finansowania inwestycji pozalimitowych.

W nr 91 z 28.XI.57 r. **poz. 539** zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 253 z 21.XI.57 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów;

poz. 540 zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 12.XI.57 r. zmieniające zarządzenie z 21.VIII.57 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw oraz warunków dostawy wyrobów hutniczych, odlewów staliwnych i wyrobów kutych;

poz. 541 zarządzenie Ministra Komunikacji z 11.XI.57 r. zmieniające zarządzenie z 4.VII.53 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji o prowadzeniu ewidencji pojazdów mechanicznych przez jednostki organizacyjne administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej, organizacji politycznych i społecznych.

W nr 92 z 30.XI.57 r. **poz. 543** zarządzenie Ministra Górnictwa i Energetyki z 16.XI.57 r. w sprawie limitowania mocy i energii elektrycznej.

W nr 93 z 5.XII.57 r. **poz. 548** pismo okólne Prezesa Rady Ministrów nr 256 z 25.XI.57 r. w sprawie zawiadamiania przez zakłady pracy o popełnieniu przestępstw organów powołanych do ścigania przestępstw.

W nr 94 z 6.XII.57 r. **poz. 550** uchwałę Rady Ministrów nr 460 z 19.XI.57 r. w sprawie zasad podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu **Lekkiego, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Budownictwa**

i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, powiązanych z budżetem centralnym.

W nr 95 z 7.XII.57 r. **poz. 555** uchwałę Rady Ministrów nr 465 z 23.XI.57 r. w sprawie inkasa należności za gaz i elektryczność.

W nr 96 z 12.XII.57 r. **poz. 557** uchwałę Rady Ministrów nr 467 z 19.XI.57 r. w sprawie źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów;

poz. 559 zarządzenie Ministra Finansów z 17.XI.57 r. zmieniające zarządzenie z 11.VIII.55 r. w sprawie udokumentowania operacji kasowych, przechowywania gotówki i obowiązków kasjerów w przedsiębiorstwach uspołecznionych, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

W nr 97 z 16.XII.57 r. **poz. 561** uchwałę Rady Ministrów nr 472 z 5.XII.57 r. o zmianie uchwały z 18.V.54 r. w sprawie organizacji terenowej służby architektoniczno-budowlanej;

poz. 563 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z 13.XI.51 r. w sprawie zasad współpracy terenowych komisji planowania gospodarczego z terenowymi służbami architektoniczno-budowlanymi w zakresie opracowywania ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli;

poz. 566 zarządzenie Ministra Finansów z 29.XI.57 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez Bank Inwestycyjny i Bank Rolny państwowym biurom projektów środków pieniężnych na fundusz płac;

poz. 569 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 30.XI.57 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych.

W nr 98 z 19.XII.57 r. **poz. 571** zarządzenie Ministra Komunikacji z 28.XI.57 r. w sprawie gospodarowania służbowymi pojazdami samochodowymi i zasad ich używania;

poz. 573 zarządzenie Ministra Komunikacji z 11.XII.57 r. w sprawie określenia zasad i trybu ustalania etatów służbowych pojazdów samochodowych oraz warunków posiadania tych pojazdów;

poz. 577 zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z 10.XII.57 r. w sprawie zasad sporządzania i zatwierdzania projektów robót geologicznych.

W nr 99 z 27.XII.57 r. **poz. 579** uchwałę Rady Ministrów nr 491 z 12.XII.57 r. zmieniającą uchwałę z 19.XI.57 r. w sprawie źródeł finansowania inwestycji i kapitalnych remontów;

poz. 580 zarządzenie Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej oraz Gospodarki Komunalnej z 14.XII.57 r. w sprawie wprowadzenia kontyngentowania wody na obszarze miasta Olsztyna.

W nr 100 z 30.XII.57 r. **poz. 585** obwieszczenie Ministra Finansów z 16.XII.57 r. o zatwierdzeniu norm szacunkowych dla ustalania wartości budynków podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu od ognia i innych zdarzeń losowych.

W nr 101 z 31.XII.57 r. **poz. 587** zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 16.XII.57 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw i warunków dostawy wyrobów blaszanych w obrocie krajowym;

poz. 592 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 19.XII.57 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 192

z 31.XI.57 r. Znak: ZP8/K/3491/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego — Nowa Huta.

Zarządzenie Ministra nr 193

z 9.XI.57 r. Znak: ZP/3/57 w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w Zjednoczeniu Przemysłowym Budowy Huty im. Lenina — Zarządzie Rozruchu Zakładów Przemysłowych.

Zarządzenie Ministra nr 194

z 12.XI.57 r. Znak: ZP/3/57 w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w Biurze Budowy Dzielnicy Przemysłowej „Służewiec".

Zarządzenie Ministra nr 195

z 12.XI.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie przekazania w zarząd i użytkowanie Przedsiębiorstwa Budowy Huty „Warszawa" — cegielni „Nowinki".

Zarządzenie Ministra nr 196

z 14.XI.57 r. Znak: BNBM/57 w sprawie powołania Zespołu Resortowego do Spraw Opracowań Jednolitych Norm Kosztorysowych.

Zarządzenie Ministra nr 198

z 16.XI.57 r. Znak: KS-I/D-26/57 w sprawie stosowania przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe jednolitego indeksu materiałowego.

Zarządzenie Ministra nr 200

z 18.XI.57 r. Znak: ZP8/K/3711/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Zjednoczeniu Budownictwa Miejskiego w Bielsku-Białej.

Zarządzenie Ministra nr 201

z 16.XI.57 r. Znak: ZP/8/K/3657/57 w sprawie likwidacji Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego przy Poznańskim Zjednoczeniu Robót Lądowo-Inżynieryjnych w Poznaniu.

Zarządzenie Ministra nr 202

z 16.XI.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie zmiany nazwy przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Biuro Studiów Konstrukcji Stalowych Budownictwa".

Zarządzenie Ministra nr 204

z 20.XI.57 r. Znak: OR/57 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Katowickie Zjednoczenie Instalacji Przemysłowych oraz Szopiennickie Zjednoczenie Instalacji Przemysłowych.

Zarządzenie Ministra nr 205

z 23.XI.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie połączenia Przedsiębiorstw Remontowo-Budowlanego Przemysłu Materiałów Budowlanych w Będzinie i Sosnowieckiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego w Sosnowcu.

Zarządzenie Ministra nr 206

z 23.XI.57 r. Znak: OR3/57 w sprawie przekazania Zielonogórskiemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu Odcinka Budowlanego w Nowej Soli Szczecińskiego Przemysłowego Zjednoczenia Budowlanego.

Zarządzenie Ministra nr 207

z 27.XI.57 r. Znak: OR-4-315/149/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Zakłady Stolarki Budowlanej w Płocku".

Zarządzenie Ministra nr 208

z 27.XI.57 r. Znak: OR4-315-150/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Wytwórnia Stolarki Budowlanej i Parkietu w Gorzowie".

Zarządzenie Ministra nr 209

z 27.XI.57 r. Znak: OR4-315-149/57 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Skoczowskie Zakłady Produkcji Wyrobów Lastrico w Skoczowie".

Zarządzenie Ministra nr 210

z 30.XI.57 r. Znak: OR4-500-100/57 w sprawie przekazania cegielni „Kwieciszewo".

Zarządzenie Ministra nr 211

z 30.XI.57 r. Znak: OR4-500-109/57 w sprawie przekazania Kamionkowni w Łęknicy.

Zarządzenie Ministra nr 212

z 30.XI.57 r. Znak: OR4-500-112/57 w sprawie przekazania cegielni „Tuplice".

Zarządzenie Ministra nr 213

z 30.XI.57 r. Znak: OR4-500-108/57 w sprawie przekazania cegielni „Proszowianka".

Zarządzenie Ministra nr 214

z 30.XI.57 r. Znak: OR4-500-110/57 w sprawie przekazania cegielni „Kamienna".

Zarządzenie Ministra nr 215

z 30.XI.57 r. Znak: OR4-500-111/57 w sprawie przekazania cegielni „Marianów".

Zarządzenie Ministra nr 216

z 27.XI.57 r. Znak: OR4-900/57 zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Przedsiębiorstwo Produkcji Urządzeń Szklarskich".

Zarządzenie Ministrów: Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Rolnictwa

z 7.XI.57 r. w sprawie przekazania gospodarstwa rolnego Rogowo-Puszczany położonego w powiecie Białystok.

Okólnik Ministra nr 25

z 20.XI.57 r. Znak: PL/5/6146/57 w sprawie wzmocnienia gospodarki funduszem płac w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

Okólnik Ministra nr 26

z 24.XI.57 r. Znak: KS-I/D-5e/57 w sprawie przeszacowania części zamiennych, akcesorii oraz ogumienia pojazdów samochodowych ciężarowych.

Okólnik Ministra nr 28

z 30.XI.57 r. Znak: ZP/3/57 w sprawie premiowania pracowników zatrudnionych przy budowie Kombinatu Huty im. Lenina.

Polecenie służbowe Ministra nr 29

z 20.XI.57 r. Znak: FE/Al-12/8/57 w sprawie opracowania resortowej taryfy transportowej.

Polecenie służbowe Ministra nr 30

z 30.XI.57 r. Znak: MBl/XXIII-57/57 w sprawie powołania ekipy rzeczoznawców do zbadania działalności przemysłu terenowego materiałów budowlanych w województwie poznańskim.

Polecenie służbowe Ministra nr 31

z 4.XII.57 r. Znak: GM/2/9-13/44/57 w sprawie udziału pracowników resortu w I Krajowym Zjeździe Związkowej Federacji Sportowej „Budowlani".

Pismo okólne Ministerstwa nr 39

z 7.XII.57 r. Znak: IN/B-6063/57 w sprawie komisji kwalifikacyjnych do spraw indywidualnego budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5
Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 556

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 36,—. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa — Zarząd Budżetowo-Administracyjny nr 1529-91-867 cz. 6 Dz. 5 Rozdz. 19".

Cena zł 2,—

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Druk. LSW. Zam. 53c z dn. 14.I.58 r. Nakł. 6.500 egz. A-06

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, d… Nr … Poz. 1 — 7

R E…

Poz. 1 — nr 16 … rm resortu … zwalczania nadużyć … w budownictwie … owlanych.

Poz. 2 — nr 19 … ow- ników …

Poz. 3 — nr 27 … nia absolw… oraz szkół w…

Zarządzenie Min… ców … twa Budowlanych … o

… bitrażu resortowego.

… zasad przyznawania … nagród pieniężnych … Rady Związków Za- … wartalnym współza- … odujących przedsię- … ych resortu.

Poz. 4 — z 22.V… ych zapalac… on- tami w… Bu- downic… ych.

ZARZĄDZEN…
I PRZEMYS…

w spraw…

Na podstawie … r. o normach i o P… U. nr 15, poz. 61) o… nia z dnia 23 maja 1… nia warunków bezpi… do- wlanych (Dz. U. … nia Ministrów: Budo… ze- mysłowego oraz … nia 1953 r. (Dz. U. n…

§ 1. Ustanawi… rcie Ministra Budow… la- nych — uprzed… owe Ministra Budow… Bu- downictwa Przem…

w zakre…

1) RN-57/MB-0… 29). … ek- …

2) RN-57/MB-0152 (poprzedni nr RN-54/MBPrzem-00088). Urządzenia odbojowe budowli morskich. Belki, ramy, kierownice. Wytyczne projektowania i obliczeń;

3) RN-57/MB-0153 (poprzedni nr RN-54/MBPrzem-00090). Grodze z pojedyńczą i podwójną ścian-

… czne projektowania

… 54/MBPrzem-00087). … we budowli mor- …

… 54/MBPrzem-00089). … a;

… 55/MBPrzem-00171). … morza dla celów …

… 56/MBPrzem-00206). … jów budynków we- … ogniowej;

… 56/MBPrzem-00207). … materiałów i ele- … ch. Określenia za- …

… 56/MBPrzem-00208). … a budynków. Ro- … budynków według … j;

… budowlanej

… 56/MBPrzem-00030). … owe. Warunki tech- …

… 56/MBPrzem-00031). … rzędowe z krawędziaków. Warunki techniczne wykonania;

12) RN-57/MB-0303 (poprzedni nr RN-56/MBPrzem-00032). Rusztowania dwurzędowe z krawędziaków. Warunki techniczne wykonania;

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 48 z 16.IX.57 r. **poz. 229** rozporządzenie Rady Ministrów z 29.\ ... użytkowe i wpłat ...

W nr 49 z ... Ministrów z 2.VI ... Ministrów wytyczn ... wych niektórych art ...

poz. 238 ro ... 57 r. zmieniające r ... określenia organów ... przechodzą niektó ... planowania Gospod ...

poz. 239 ro ... 57 r. o zmianie roz ... używania niektór ...

W nr 50 z ... Ministrów z 10.I ... awie zwolnień i ulg ... mieszkalnych oraz ... darki Mieszkaniowej.

W nr 51 z ... Ministrów z 20.I ... nego Ministra Oświa ...

W nr 52 z ... Ministrów z 20.I ... lenia zakresu działa ... Materiałów Budo ... wości w tej dziedzin ...

poz. 254 roz ... 7 r. w sprawie obo ...

W nr 54 z ... istra Sprawiedliwośc ... eniu ksiąg wieczysty ... nieruchomości.

W Monitorze ...

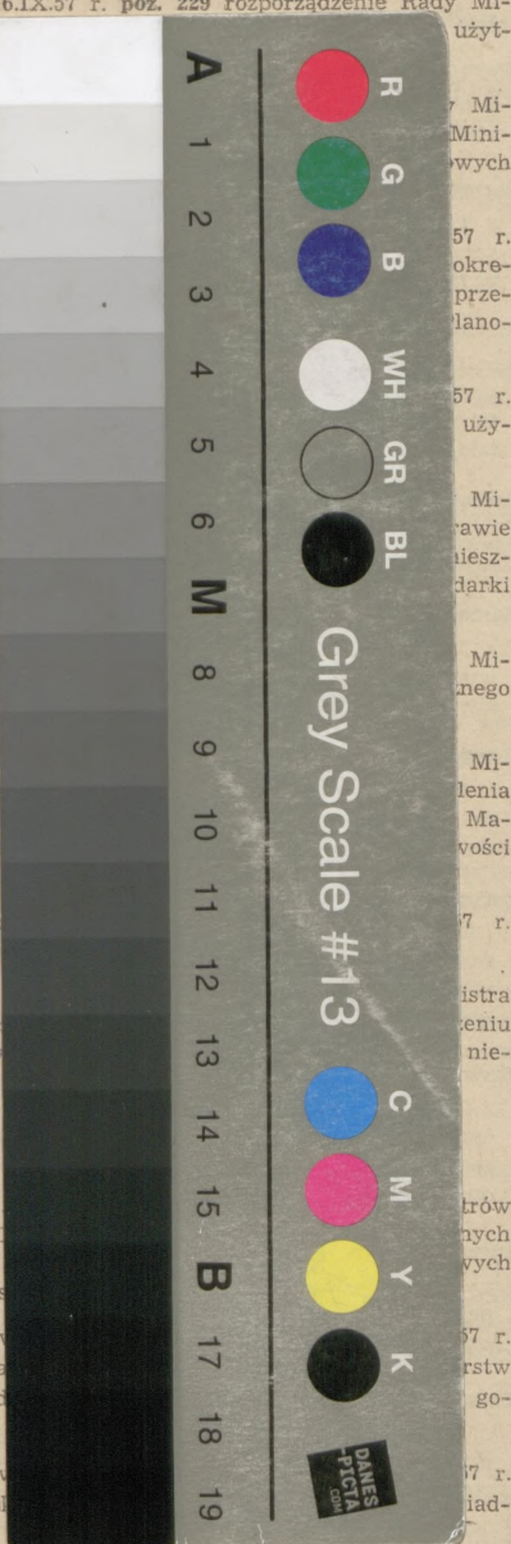
W nr 73 z ... trów nr 267 z 29.V ... nych przyznawanych ... wych rozliczających ...

poz. 438 uch ... 57 r. w sprawie bada ... rstw państwowych ... gospodarczego;

poz. 439 uch ... 57 r. w sprawie środ ... iadczalnego;

poz. 440 uchwałę Rady Ministrów nr 343 z 29.VIII.57 r. o zmianie uchwały nr 519 z 10.IX.56 r. w sprawie przejęcia szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty;

poz. 441 zarządzenie Ministra Finansów z 25.VI.57 r. w sprawie ruchu racjonalizatorskiego w zakresie administracji finansowo-budżetowej oraz organizacji i techniki pracy biurowej;

poz. 443 zarządzenie Ministra Finansów z 22.VIII.57 r. w sprawie składania, badania, przyjmowania i zatwierdzania sprawozdań finnsowych;

poz. 444 zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z 15.VII. 57 ... ów, uzgodnień do... ych i części łożysk ...

... enie Prezesa Rady ... regulaminu resor... między radami ro... zedsiębiorstw pań...

... emysłu Ciężkiego ... ściwych do przyj... ogniotrwałe oraz ... oraz w sprawie ... wym;

... do Spraw Urba... sprawie norma... wnictwa mieszka...

... etu Normalizacyj... nia ustanowionych ... orm państwowych.

... Rady Ministrów ... zielnictwa i obrotu ... nsportowymi pro... egłe organom na...

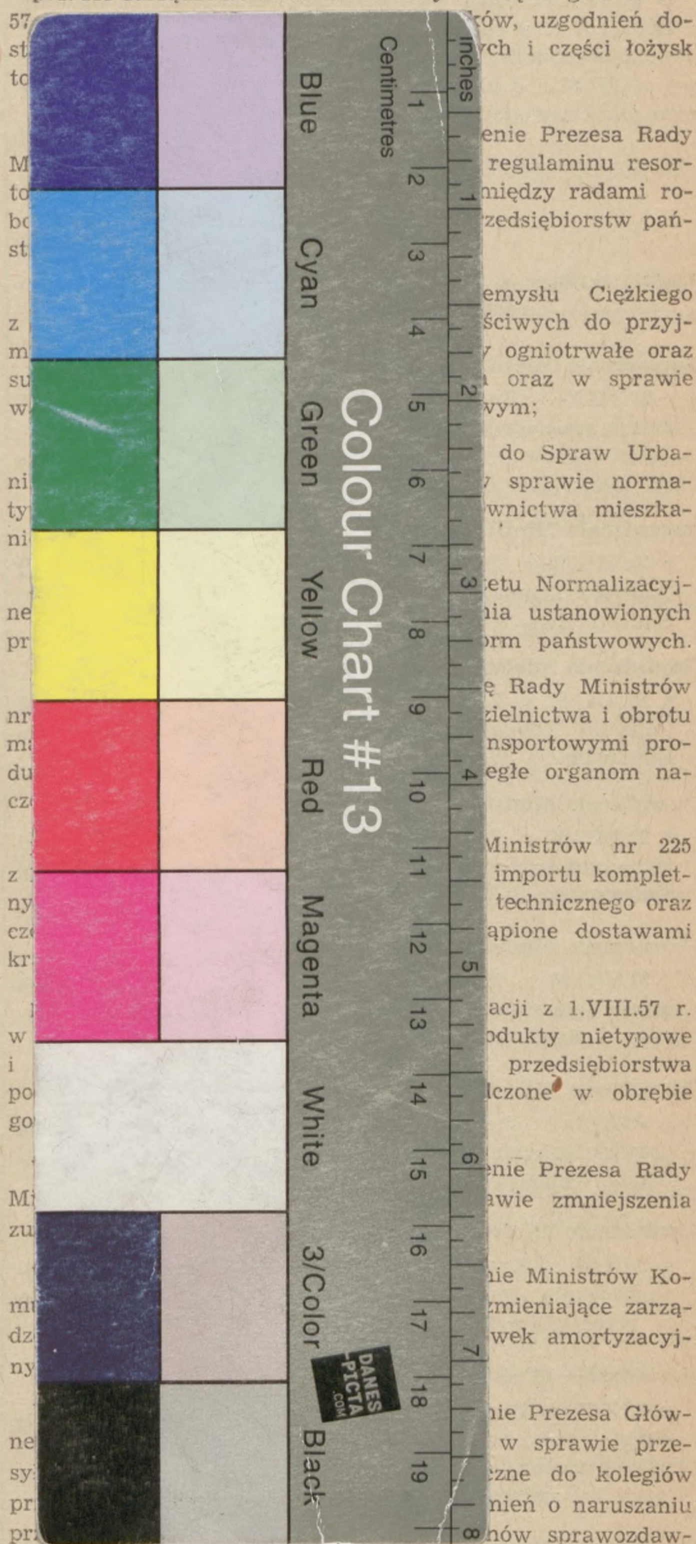
... Ministrów nr 225 ... importu komplet... technicznego oraz ... ąpione dostawami

... acji z 1.VIII.57 r. ... odukty nietypowe ... przedsiębiorstwa ... czone w obrębie

... enie Prezesa Rady ... awie zmniejszenia

... ie Ministrów Ko... zmieniające zarzą... wek amortyzacyj...

... ie Prezesa Głów... w sprawie prze... zne do kolegiów ... nień o naruszaniu ... nów sprawozdawczości lub zasady rzetelności sprawozdań statystycznych.

W nr 79 z 7.X.57 r. **poz. 478** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 27.IX. 57 r. w sprawie zmiany stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie robót budowlano-montażowych.

W nr 80 z 10.X.57 r. **poz. 485** instrukcję Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 5.VIII.